
[2010-45-RE](#)

CAUSA 2010-45-RE

Número de registre 589-2010. Recurs d'empara

AUTE DEL 10 DE MAIG DEL 2011

BOPA núm. 31, del 18 de maig del 2011

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 30 de desembre del 2010, per la representació processal de la societat Ipsilon Films, SL, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 30 de novembre del 2010 i l'aute del 23 de desembre del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la defensa, al procés degut i a l'assistència tècnica d'un lletrat, reconeguts a l'article 10 de la Constitució i també als articles 6.1, 6.3 i 17, entre d'altres, del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals i, atès que demana al Tribunal Constitucional que dicti una sentència que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li les resolucions objecte de recurs i que retrotregui les actuacions al moment processal oportú;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal de l'1 de febrer del 2011;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Juan Antonio Ortega Díaz-Ambrona;

Antecedents

Primer

La Sra. Carla Pires Correia va presentar davant la Batllia una demanda laboral contra la societat Ipsilon, SL en reclamació de quantitat de 5.377,50 euros en concepte d'indemnització per acomiadament injustificat o per desistiment justificat (1.912,50 euros), de salaris dels mesos de maig, juliol i agost del 2009 (3.000,00 euros) i de dies de vacances (465,00 euros), amb els interessos legals a comptar des de la data de contesta a la demanda i la cotització dels havers laborals a la CASS.

Segon

El Sr. German Rodríguez Invernón, representant de la societat defenent esmentada, tot i haver estat degudament citat no va comparèixer i va ser declarat en rebel·lia processal a instància de la part demandant.

Tercer

El 20 d'abril del 2010, la Secció Civil del Tribunal Unipersonal de Batlles va dictar una sentència mitjançant la qual estimava la demanda i condemnava la societat Ipsilon, SL a pagar a la demandant la suma global de 5.377,50 euros augmentada dels interessos legals produïts a partir del 10 de febrer del 2010, a pagar les costes processals i a fer la declaració pertinent davant la CASS.

Quart

La societat Ipsilon Films, SL va formular un recurs d'apel·lació i, el 30 de novembre del 2010, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, va manifestar entre d'altres consideracions que "s'ha de posar de manifest que la societat IPSILON FILMS, SL no pot queixar-se d'indefensió ja que no ha comparegut malgrat haver estat degudament citat, i que encara que l'empresari hagi patit d'una depressió, va beneficiar de 5 aplaçaments durant els tres mesos abans que sigui ingressat a l'hospital, i el seu internament només va durar 6 dies. Per tant, si va romandre en rebel·lia processal és de la seva sencera responsabilitat".

Pel que fa a la resta de greuges adduïts en el recurs d'apel·lació, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia els desestima i decideix confirmar íntegrament la sentència de primera instància.

Cinquè

Seguidament, la representació processal de la societat Ipsilon Films, SL va presentar un incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència anteriorment esmentada per considerar que s'havia vulnerat el seu dret fonamentals a la jurisdicció "en les seves vessants dels drets a la defensa, a l'assistència tècnica d'un lletrat i a un procés degut."

Sisè

El 23 de desembre del 2010, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute en què conclou que "no s'ha vulnerat cap dret fonamental de la societat IPSILON FILMS, SL per part de les jurisdiccions, sinó que fou aquesta darrera societat que per la seva negligència no ha exercitat tots els drets que li pertanyien" i decideix desestimar l'incident de nul·litat d'actuacions.

Setè

El 30 de desembre del 2010, la representació processal de la societat Ipsilon Films, SL, degudament representada pel Sr. German Rodríguez Invernón va presentar un recurs d'empara que al·lega la vulneració dels drets a la defensa, al procés degut i a l'assistència tècnica d'un lletrat, reconeguts a l'article 10 de la Constitució i també als articles 6.1, 6.3 i 17 entre altres del Conveni europeu per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamental.

Per fonamentar aquestes al·legacions exposa essencialment que:

- a causa del seu pèssim estat de salut, acreditat per un certificat mèdic, no va poder comparèixer a l'acte de conciliació, que va tenir lloc el 10 de febrer del 2010, i, ulteriorment, no va poder

comparèixer a la resta de tràmits processals;

- que el deteriorament de la seva salut “va acabar impedit-li (...) contractar els serveis d'un lletrat abans d'aquella data”;
- que aquesta impossibilitat, tant de comparèixer com de designar un advocat, hauria tingut com a conseqüència no permetre-li “de cercar les proves ni d'aportar les al·legacions a un lletrat que li haguessin permès defensar-se en el marc del procediment laboral de referència”;
- que, per tant, “la resolució judicial del tribunal unipersonal secció civil de data 20 d'abril del 2010 i per extensió la sentència de la sala civil del tribunal superior de justícia (...) hagués estat amb tota probabilitat una altra del tot diferent” si “el tribunal unipersonal secció civil hagués acordat més aplaçaments (...) fins al moment que hagués estat en condicions de contractar una defensa o bé li hagués assignat al senyor RODRÍGUEZ un advocat d'ofici”;
- que a partir del moment en què, en realitat, s'havia vist en la impossibilitat, ja sigui ell mateix, ja sigui a través d'una representació lletrada, de defensar-se de manera efectiva davant el batlle, en la instància d'apel·lació, el Tribunal Superior de Justícia també l'hauria privat dels drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució, per tal com no havia tingut en compte el conjunt dels 48 documents que havia intentat presentar.

Aquests documents, estableixen concretament, la realitat del seu pèssim estat de salut durant el decurs de la primera instància; el fet que alguns salaris havien estat reclamats de manera indeguda, ja que l'assalariada estava de baixa laboral; que certs pagaments havien estat efectuats per error de l'entitat bancària; i l'acreditació de la causa de l'acomiadament de la treballadora atesa la seva deficient prestació laboral.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit la causa amb efectes suspensius, que en el seu dia dicti una sentència que declari la vulneració dels drets esmentats, que atorgui l'empara sol·licitada, que anul·li les resolucions objecte de recurs i que es reconegui el dret del recurrent a obtenir una resolució sobre el fons en el tema objecte de recurs tot acordant-se la retroacció del procediment al moment en què es van produir aquestes vulneracions.

Vuitè

L'1 de febrer del 2011, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què manifestava que la qüestió plantejada per la societat recurrent no és matèria d'ordre constitucional i que, en conseqüència no es produïa la vulneració de cap dels drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

En primer lloc, destaca que s'han respectat tots els drets i garanties continguts en el dret a un procés degut.

En segon lloc, pel que fa al dret a la jurisdicció, en el vessant del dret a la defensa i a l'assistència tècnica d'un lletrat, considera que el recurrent mateix s'ha posat en una situació degut a la seva negligència. Afegeix, que el tribunal de primera instància no li podia assignar, jurídicament, un advocat d'ofici.

Seguidament, manifesta que, d'acord amb l'article 86.1, no correspon al Tribunal Constitucional contestar la qüestió plantejada per la societat recurrent, ja que la interpretació efectuada pel Tribunal Superior de Justícia en relació amb la Llei qualificada de la Justícia no és arbitrària, sinó d'estricta

compliment dels principis de la pràctica de les proves en base als criteris habituals d'admissió de les mateixes.

Fonament jurídic únic

Totes les qüestions suscitées en aquest recurs d'empara per la societat Ipsilon Films, SL, representada pel Sr. German Rodríguez Invernón, coincideixen amb les que ja van ser plantejades en el seu nom propi davant d'aquest Tribunal Constitucional per ell mateix en un recurs d'empara anterior, registrat el 29 de novembre del 2010 (causa 2010-38-RE).

Aquest recurs d'empara va ser declarat inadmissible a tràmit mitjançant aute del Tribunal Constitucional del 7 de febrer del 2011. El recurrent va presentar un recurs de súplica contra l'aute esmentat el 15 de febrer del 2011, el qual va ser desestimat per aute del 15 de març del mateix any.

Com s'ha dit, tot allò que al·lega el Sr. German Rodríguez Invernón, com a representant de la societat Ipsilon Films, SL en aquesta causa, es correspon, fins i tot, literalment, amb allò que aquesta mateixa persona va esgrimir davant aquest Tribunal en nom propi. Per consegüent, en aquest cas, la decisió d'inadmissió a tràmit serà idèntica a aquella que es va adoptar el 7 de febrer del 2011 i que va ser ratificada el 15 de març següent en la resolució del recurs de súplica.

Atès que es tracta del mateix recurrent és innecessari i seria redundant repetir els arguments que van dur al Tribunal Constitucional a acordar la inadmissió a tràmit en aquesta causa, ja que són els mateixos que es van exposar i notificar al Sr. German Rodríguez Invernón en els recursos interposats en nom propi.

Només cal recordar que si la incompareixença en la primera instància no es va estimar justificada a títol personal en el cas del Sr. German Rodríguez Invernón, malgrat la malaltia al·legada, menys encara es podria justificar en una persona jurídica, com és la societat recurrent actual. D'altra banda, totes i cada una de les al·legacions de la societat recurrent, resumides en l'antecedent de fet setè d'aquesta resolució van tenir una resposta minuciosa i completa en els autes esmentats d'aquest Tribunal del 7 de febrer del 2011 i del 15 de març del mateix any, publicats al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, el 16 de febrer del 2011 i el 23 de març del mateix any, respectivament (BOPA núm. 10 i núm. 17 de l'any 23), als quals ens remetem in toto.

Tal com es va raonar en aquests autes, de manera extensa, les pretensions contingudes en aquest recurs manquen manifestament de contingut constitucional, motiu pel qual, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada d'aquest Tribunal la seva inadmissió a tràmit és procedent.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2010-45-RE interposat per la representació processal de la societat Ipsilon Films, SL contra la sentència del 30 de novembre del 2010 i contra l'aute del 23 de desembre del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal de la societat recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 10 de maig del 2011.

Pierre Subra de Bieusses Juan A. Ortega Díaz-Ambrona

President

Vicepresident

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

Magistrat

Magistrat